

# ROZKOŠ, KTERÁ BOLÍ

Donedávna šlo o zakázané ovoce, postoj k němu se ale mění a uvolňuje. Ne že by jeho vyznavačů přibývalo, spíše jsou otevřenější a tolik se nestydí o svých choutkách mluvit. Kdysi tabuizované BDSM zažívá rozkvět. Jaké jsou jeho extrémní formy? A proč se mu lidé zcela oddávají?

text: David Lancz / foto: Profimedia.cz, Getty Images a archiv





**BEZPEČNÉ SVAZOVÁNÍ.** Při hrátkách v soukromí je třeba dbát maximální opatrnosti.



**SPOUTEJ MĚ!** Svazování při sexu se objevuje již od počátků civilizace.

**D**omina v latexu s bičem v ruce a jí se kořící odevzdaný otrok... to je nejčastější laická představa BDSM. Není daleka pravdy, ale jeho podoby jsou barvitější. Aco ona čtyři tajemná písmena přesně znamenají?

„Význam této zkratky je bondáž/disciplína, dominance/submisivita, sadismus a masochismus,“ vysvětluje sexuolog Jaroslav Zvěřina. „Posledním dvěma názvům dali jméno autoři literárních děl poněkud diskutabilní kvality: Francouz markýz de Sade a Rakušan Sacher-Masoch.“

**Zmlátím tě miláčku, ano?**

Do toho, co kdo dělá za dveřmi své ložnice, nikomu nic není; přesto se ale společnost postupně uvolňuje a tolik se o sexuálních praktikách nestydí mluvit.

Náhle už neplatí stigmatizace; použije-li někdo v posteli bičik, neplatí hned za úchyláka. Stále ale záleží na lidech.

„Třeba u rozvodu se může stát, že partneři na sebe vytáhnou BDSM zaměření. Pak ovšem soud řeší, zda je takovému člověku možné svěřit do péče děti,“ upozorňuje psychologka Zdeňka Řezníčková, která se s partnerem a psychologem Markem Pospíšilem intenzivně věnuje poradenství specificky zaměřeného na oblast BDSM a partnerského sadomasochismu. Jakmile se tato věc probírá před oficiálními úřady, stává se i trablem – v zahraničí takové lidi vyhazovali z práce. Sexuolog Zvěřina doplňuje: „Vysvětlujte soudci, že manžel nebo manželka chtěli k narozeninám obojek či želízka. A výprask od milova-

**PROFESIONÁLNÍ SLUŽBY.** Kdo v soukromí příležitost nemá, vyhledává specializované BDSM salony, kde si plní sny.

né bytosti vytrpěli dobrovolně, a dokonce rádi.“

Statistiky dokládají raketový nástup zájmu o BDSM jasnými čísly – podle sexshopů vzrůstá poptávka po erotických pomůckách ve spojitosti s BDSM o 40 % ročně, různé internetové servery přetékají inzeráty, kde takto zaměření lidé hledají protějšky na intimní hrátky. Z výzkumů Kalifornské univerzity v Berkeley dále plyne, že se BDSM pravidelně věnuje 32 % americké populace, v anketě mezi čtenářkami zjistil časopis Marie Claire, že v nějaké formě ho vyzkoušelo 85 % žen. Jako o všem i zde ale platí: hlavně s rozumem!

**Dvojí život: za dominou do salonu...**

„Od mládí jsem věděl, že mě to baví,“ svěřuje se osmatřicetile-

tý Radek, který pracuje jako IT manažer. „Představa, že budu některé ženě sloužit a plnit všechny její rozkazy, mě neskutečně vzrušovala.“ Bohužel však dopadl jako celá řada podobně zaměřených mužů, ani jeho partnerka pro podobné hrátky nemá pochopení.

Zásadní problém v těchto případech tkví v tom, že takto orientovaní muži se svou partnerkou na toto téma buď vůbec nemluví, protože tuší, že jí to nezpůsobuje potěšení, a oni by jí tím ponižovali, anebo to po jejím jasném a rázném slovním NE ani nezkoušejí. Radek našel jisté řešení – jednou za čas, přibližně jednou do měsíce, jde do specializovaného pražského salonu poblíž Florence. „Poprvé jsem se strašně styděl, chtěl jsem ale vyzkoušet něco nového, něco, o čem vím, že se

mi bude líbit,“ vzpomíná. „Zážitek předčil očekávání. Byla to paráda.“

Manažer začal jen u decentního výprasku a otrockých služeb, postupně si ale přál zkoušet další a další praktiky. A specializované salony mají dostatek prostředků, aby mu mohly vyhovět. Po bičování přišlo na řadu přivazování na řetěz, svazování v kleci či natahování na skřípce. „Hodně se mi líbí, když po mně Paní chodí v jehlových podpatcích. A když mi v nich šlápne do rozkroku. Až jsem si říkal, že musím být úchyl.“

Moderní sexuologie k němu ale ani zdaleka tak tvrdá není. Doktor Radim Uzel vysvětluje: „Pokud je postupováno ve vzájemné shodě a souhlasu, je možno s jakýmkoli chováním souhlasit. Nesmí ovšem vzbuzovat veřejné pohoršení. A pak taky platí známé heslo: kde není žalobce, není soudce.“

**✓ Při vzájemné shodě je možno souhlasit s jakýmkoli chováním.**

Takže ani hranice mezi ‚normálním‘ a ‚nenormálním‘ chováním de facto neexistuje.“ Toto konstatování stvrzuje i psychologka Řezníčková, podle jejíchž slov se úchylka vnímá jako synonymum pro perverzi či deviaci, i když dnes se upřednostňuje termín sexuální variace. „Jde o určitou odchylku, ale není to vůbec míněno pejorativně – menšinovou variací jsou přece i leváci či géniové,“ naznačuje odbornice. V zemích na severu Evropy už sadomasochismus vypustili ze seznamu

sexuálních poruch (podobně jako většina světa homosexuální) úplně.

Takže? Že by Radek našel na některé ze seznamek odpovídající partnerku, o tom neuvěřuje. „Svou přítelkyni miluju, nechci o ni přijít. Kromě této aktivity si jinak ve všem rozumíme – máme spolu i klasický sexuální vztah. O návštěvách salonu jí neříkám – ačkoli se někdy diví, odkud mám tolik modřin.“

**Spokojený vztah v područí?**

Obdobným případem je i sedmadvacetiletá novinářka Kateřina. Ta k uspokojování svých intimních potřeb nepotřebuje BDSM salony, vystačí si s partnerem doma. „Vyhovuje mi být přirozeně submisivní,“ říká. „A to jak ve vztahu, tak v sexu.“

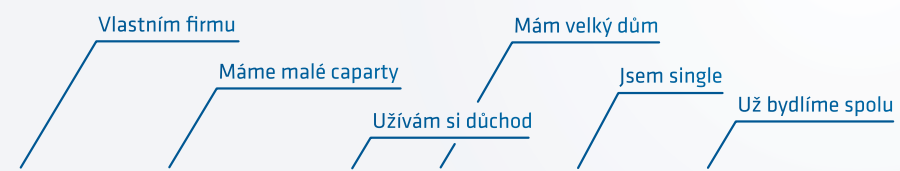
Mimo jiné tak vyvrací mýtus, že když je někdo domi-

nantní v životě nebo v práci, musí si to v posteli kompenzovat opačně. Představa úspěšných podnikatelů a top manažerů, kteří se v soukromí nechávají bičovat, je tak trochu mylná. Potvrzují to i výzkumy: podle zmíněné univerzity v Berkeley je poměr dominance a submisivity u mužů zhruba 70 : 30, u žen přesně naopak 30 : 70.

Kateřina vede zcela uspokojivý život. „Výzkumy míní, že tyto aktivity jsou dokonce prospěšné pro spokojený vztah. Prohlubuje se tím důvěra, intimita a komunikace mezi partnery, což by sice mělo být samozřejmé, ale jak víme, v každém vztahu tomu tak není,“ upozorňuje Zdeňka Řezníčková.

V BDSM sexu je ale nutné dbát zvýšené opatrnosti. Už pouhým svázáním rukou je možné nechtěně skřípnout nerv; je třeba dát si pozor i při bití – čím je druhý vyplácen, jak

INZERCE



**Bonusy k našim produktům**

[www.ppas.cz](http://www.ppas.cz)

800 134 134

**PRAŽSKÁ PLYNÁRENSKÁ**



Spojení energií i služeb

moc silně a kam. Samozřejmě musí být vyhnout se ledvinám a dalším důležitým orgánům, v rozvášnění kontrolovat sílu úderů. „Vždy je dobré mít smlouvené takzvané bezpečné slovo, po kterém partner ihned přestane,“ popisuje Řezníčková. „Je třeba ke všemu přistupovat s rozumem a konsensuálně, oba partneři s tím musejí být srozuměni. Pro větší bezpečnost se v Praze a dalších městech pořádají workshopy – jak druhého správně svázat, jak a čím ho bičovat.“

Čas od času se i Kateřina pustí do dalších „projektů“. Někdy s přítelem experimentují s elektrotorturou, kdy ke stimulaci a vyvolání příjemných i bolestivých pocitů slouží elektřina, nebo fornifilie. To je jiný výraz pro anglický výraz human furniture, což znamená „lidský nábytek“ – respektive „nábytek z lidí“. Jak název napovídá, jde o hru s cílem dělat ze submisivního



**ZAVĚSIT SE.** Na háky se lidé věší nejen kvůli sexuálnímu vzrušení, ale i pro téměř transcendentální pocity, jež u toho zažívají.

člověka nábytek či příslušenství k nábytku. Může jít o lidské křeslo, židle, stoly, ale občas se objevují i lustry – a to doslova, submisiv visí spoutaný na háku u stropu a jeho tělo slouží k upevnění elektrického vedení a žárovek. K fornifilii lze řadit i další extrémnější praktiky, například když submisivova ústa slouží jako

popelník či toaleta. „Nejraději sloužím partnerovi jako stolička,“ směje se Kateřina. „Pustí si v televizi fotbal, popíjí u toho pivo... a musí si přece někde natáhnout a položit nohy a mít pohodlí.“

**Transcendentální zážitek**

„Člověk by neměl páchat činy někomu tělesně nebo duševně

ubližující, to je však korigováno eventuálním vzájemným souhlasem,“ krčí rameny doktor Radim Uzel. Na to automaticky přistupuje řada lidí, kteří se v takových praktikách vyžívají.

Jednou z nejzajímavějších praktik je ovšem zavěšování na háky. Ledaskdo od onoho visu odvrátí zrak, pro většinu je to nechutné nebo přinej-

menším nepochopitelné. Pro komunitu, která se praktice s anglickým názvem suspension věnuje, jde ale o euforii, bolest, rozkoš, smích, pláč, adrenalin – a pochopitelně pář jizev. Předně třeba uvést, že zdaleka ne všichni, kteří se v zavěšování vyžívají, jej provozují pro sexuální potěšení. Někdo ho chápe jako adrenalinový sport, jiní si jím chtějí vyčistit hlavu, vyřešit osobnostní záležitosti... pouze úzká skupina fajnšmekrů bere hru na Jánošíka jako sexuální formu. Všichni mají svorně jednotné pocity: když jen za propíchnutou kůži visí na ocelových háčích, je to údajně nepopsatelné a k nezaplacení.

„Při takových aktivitách se dostavuje změněný stav vědomí, který se nazývá přechodná hypofrontalita. Dochází ke změnám v prefrontálním kortexu, mění se tím nálady i chování a třeba i čas je vnímán hodně zkresleně. Dotyč-

ní sledují jen to, co je tady a teď,“ vysvětluje psycholožka Řezníčková. „Klidně to lze připodobnit k šamanským rituálům.“

I k této činnosti se po Praze pořádají workshopy, které zájemce naučí všes i být pověšen. Pozor, není to jednoduché – jelikož se pracuje s ostrými háky a probodává se kůže, je nutné být maximálně opatrný. Háček může zasahovat pouze do kůže a rozhodně nesmí procházet svaly, vždy musí být sterilní; zde je třeba přísně dbát na hygienu. Navíc... a zastánci zavěšování tvrdí, že kůže je pružná a pevná a nehrozí, že by se háček vytrhl, při neodborné manipulaci se i to může stát. Riziko bolestivosti je enormní. Ti, kteří háky využívají k sexuálnímu uspokojení, to nikdy nebudou dělat veřejně na workshopech.

„Jsou i lidé, které to vzrušuje, kteří s bolestí pracují

# DÁRKOVÉ PŘEDPLATNÉ

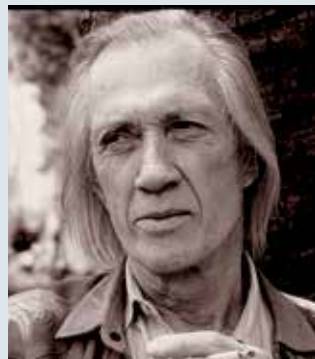
Oslavte s námi naše narozeniny a získejte jako dárek představení na Studiové scéně!



**Smrtonosná rozkoš**

**David Carradine (1936–2009)**

Hvězda slabších kung-fu filmů, jejíž kariéru krátce před osudným úmrtím vzkřísila účast v trháku Quentina Tarantina Kill Bill, zemřela ve věku dvaasedmdesáti v thajském Bangkoku. Právě tam Carradine natáčel film, když se rozhodl zkrátit si volné chvílky v hotelu po svém. Neví se jistě, co se přesně stalo, ale Carradinovo tělo bylo nalezeno nahé – krk a genitálie měl svázané provazem. Policie



sebevraždu vyloučila. Nejspíš se věnoval autoerotické asfyxii – a přehnal ji.

**Michael Hutchence (1960–1997)**

Smrt zpěváka australské rockové skupiny INXS dodnes



provázejí záhady a spekulace. Soudní lékař, který ohledával hudebníkovo tělo, jako příčinu smrti uvedl sebevraždu, proti ní ale svědčila řada maličkostí. Mohlo jít jen o nešťastnou náhodu, protože v Hutchencově

krvi v okamžiku úmrtí koloval alkohol i kokain. Ovšem fakt, že byl nalezen nahý a (sebe) uškrcený páskem na klíce a po orgasmu, napovídá, že i interpret slavné písně Never Tear Us Apart podcenil opatrnost při sebeuspokojování.

**Albert Dekker (1905–1968)**

Jeho jméno u nás něco řekne málokomu, přesto šlo v 50. a 60. letech o výraznou hollywoodskou hvězdu. Jeho smrt vzbudila rozruch: vědělo se, že si rád dopřává netradiční sex, přesto když bylo jeho nahé tělo nalezeno v jeho domě v Beverly Hills, veřejnost žasla. Zdá se, že si Dekker nahý klekl do vany, zavázal si oči, dal si roubík, spoutal se a kolem krku provlékl smyčku. Jeho tělo bylo navíc pokryto ponižujícími nápisy vyvedenými červenou rtěnkou. Policie cizí zavinění vyloučila, ale zda se herec své



zálibě oddával sám, anebo mu někdo pomáhal, se vysvětlit nepodařilo.

**Stephen Milligan (1948–1994)**

Podivné praktiky se nevyhýbají ani politikům. Britský konzervativní poslanec a kandidát na pozici ministra obrany se jednoho únorového dne neobjevil v Dolní sněmovně, a tak se ho jeho sekretářka Vera Taggart vydala hledat. Našla ho doma – tedy už jen jeho tělo. Na hlavě měl latexovou kuklu a kolem



krku příliš pevně utažený provaz. Jako kdyby toho nebylo málo, oblečený byl do dámských punčoch s podvazky. Na člena Konzervativní strany hodně výstředností. Nemilosrdný britský bulvární tisk si na něm odpovídajícím způsobem smlsl.

**František Kočvara (1730/1750–1791)**

První známou obětí touhy až příliš za hranou je český skladatel a hudebník, který působil v orchestru Královského



takhle. Ti na naše workshopy nechodí," míní Míla Bugtcher, zakladatel viseleckého studia Hell a jeden z prvních, kdo se v Česku začali zavěšovat. „Tihle se věší doma, mezi námi se nepohybují. Ale vím, že jsou.“

Samotné zavěšení není banalita. Už propíchnutí kůže znamená lehký post-traumatický šok, tělo na to není zvyklé, může nastat celkové oslabení, ztráta vědomí. Ono zavěšení má následovat co nejdříve po napíchnutí, protože v okamžiku propíchnutí vyplaví tělo množství endorfinu, který neutralizuje bolest. „Při závěsu se kůže napíná a podkožní vaziva trochu trhají. Ta část je nejbolestivější. Člověk se postupně napíná, nakonec skončí na špičkách. Říká si, tohle fakt bolí. A najednou zjistí, že visí. Pak bolest začíná odeznívat,“ popisuje techniku Bugtcher. A pak už pro některé následuje jen rozkoš...

### „Česká úchylnka“ na pokraji smrti

Způsobů, jak se dobrat ideálního orgasmu, je řada. Některé jsou ale výrazně rizikovější. Mezi nejnebezpečnější patří experimenty s dechem. Přidušování je praktikou, která se provádí nejen v pá-

**STÁLE VÍC.** Průzkumy odhadují, že nějakou zkušenost s BDSM má minimálně třetina z nás.



ru, ale i při masturbaci. Aktér se většinou přidušuje tak, že si uváže smyčku kolem krku – pomocí šátku, pásku, provazu – a tu pozvolna utahuje. Další variantou je navlékání igelitového pytlíku na hlavu. To je kromě dušení spojeno s tím, že člověk vdechuje více oxidu uhličitého, který se v sáčku hromadí – toto přináší ještě další stavy, než když je člověk jenom přiškrčený. Tím se někteří snaží přiblížit nejen orgasmu, ale zároveň i smrti, a kombinace obou faktorů údajně zaručuje zvláštní a silný orgasmus, jež má blízko k transcendentní zkušenosti.

„Je to riziková praktika, při které může dojít nejen k úmrtí, ale třeba k trvalému poškození mozku,“ do jisté míry



**PRO LEPŠÍ VZTAH.** BDSM hrátky zlepšují důvěru, intimitu a komunikaci mezi partnery, říká psycholožka Řezníčková.

varuje Zdeňka Řezníčková. „Přerušení průtoku kyslíku je sice pro některé lidi příjemné, ale nebezpečné. Často je možné se s tím setkat u her na znásilnění nebo další násilí. I zde platí, že je k tomu třeba přistupovat výlučně v konsensuálních mezích a dbát maximální opatrnosti.“

Těto praktice se odborně říká erotická asfyxie nebo koczwarismus, což je přepis českého jména Kočvara. Jméno dostala po českém skladateli Františku Kočvarovi z 18. století, jenž se stal první známou obětí této vášně (viz box). Že nedostatek kyslíku působí sexuální blaho, si ale lidé všimli už v historii. U oběšenů se při popravách dalo pozorovat, že v okamžiku oběšení se u nich dostavila erekce, někdy dokonce doprovázená ejakulací.

„Škrčení při sexu s partnerem praktikujeme pravidelně. Hrozně mě vzrušuje, připadám si jako loutka v cizí moci.

Čím je intenzivnější, tím více mě bere. Jsem partnerovi vydaná na milost a to mě dohání k šílenství,“ svěřují se na vybraných internetových fórech ženy s podobnou zkušeností.

Erotická asfyxie je ale praktikou opravdu nebezpečnou. Celosvětová čísla chybějí, ale odhaduje se, že jen v USA jí ročně padne za oběť kolem 500 lidí, což je obrovské číslo. Největší počet úmrtí má na svědomí asfyxie autoerotická, tedy při masturbaci, kdy je dotýčný u svého konání sám. Snadno nad sebeškrcením v určitém okamžiku může ztratit kontrolu – při orgasmu není nic vyloučeno! Za zmínku stojí konstatování lékařů, že na takové zážitku snadno vzniká závislost. Je srovnatelná se závislostí na drogách, jako je heroin. Vrátit se poté k běžné souloži je těžké... ❑

### Bolest napříč dějinami

Sadomasochistické hrátky nejsou ani náhodou záležitostí novověkou; sahají mnohem hlouběji do historie i za jejich největšího propagátora markýze de Sade (1740–1814). Již sumerské destičky s klínovým písmem staré 5000 let popisovaly rituální fetišizaci bohyně lásky, plodnosti a válčení – Innany –, již tehdejší muži sexuálně otročili. I staroindická Kámasútra, jež vznikla v 6.–4. stol. př. n. l., vedle mnoha sexuálních poloh obsahuje i doporučení pro různé druhy bití během pohlavního styku. Také římský filozof a politik Marcus Tullius Cicero v jednom ze svých textů vysvětluje, že za jistých specifických okolností může bolest vést k rozkoši. A od jeho dob se za následující dvě tisíciletí lidstvo v ničem nezměnilo...



lancz@instinkt-online.cz